

Diplomová práce, kolegy Jana Moravce, je již zcela vyzrálou filosofickou úvahou nad tématem, označeným v názvu. Jde o práci problematickou, v níž si autor uvědomuje naprosto přesně nemožnost jistého určení daného problému v podobě definice. Počíná si zcela sókratovsky, ví o svém nevědění, ví o tom naprosto přesně a nesnaží se za každou cenu podat jednoznačnou definici sebevraždy, jakou by čtenář rád v práci našel. Právě tento ohled k pravdivosti činí práci vyzrálou, a je třeba to v posudku podtrhnout. Autor polemizuje se Sartrem, s Camusem a s jinými filosofy.

Kolega Moravec si uvědomuje sepětí fenoménu sebevraždy s pojetím svobodou a podniká „okružní cestu po hranicích rozumového poznání tématu.“ V každém případě je nutno poznamenat, že téma sebevraždy není autorem vybráno na poslední chvíli, ale jde o otázku, kterou on sám dlouhodobě promýšlí a prožívá. Ano, „důvod k žití je skvělým důvodem pro umírání,“ to je camusovská myšlenka, která hluboce zasáhla autora této práce. V této souvislosti autor poznamenává, že primární otázka po původu sebevraždy se vlastně jen velmi málokdy pokládá, většinou zůstává na pozici ontické, tj. na pozici subjekt-objektové. Chybí zde stanovisko původní, ontologické.

Velmi zajímavá je autorova problematizace v části „Existenciální filosofie a sebevražda,“ která interpretuje Sartrovu volbu, Camusovu vrženost člověka do světa a jeho absurdní postavení, i Tugendhatovu polemiku se Sartrem. Tato část práce prozrazuje zcela přirozeně i osobní názory autora na problém. Pokus o taxativní vymezení důvodů sebevraždy prozrazuje naléhavost, bytostného tázání, jež autor prožívá v reflexi současné doby. Velmi dobře vysvětlené jsou pasáže věnované pasivní sebevraždě, i problematice viny z hlediska Jasperse a jiných.

Práce až na drobné chyby formálního rázu je na filosoficky velmi dobré úrovni, proto navrhuji hodnocení: **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 29. 8. 2009

Prof. PhDr. Anna Hogenová, CSc.

